

RADNAI ISTVÁN

A stációkon túl

valami furcsa vágy és éles vád
nem találok a helyemet
rosszmájú érdek pénzzsugorgatás
és nincs csak cinkos felelet

mert megtartjuk magunknak a közöst
ami néppé emberré tesz
elvesztjük talpunk alól a rögöt
mert nincs ember aki érez

hiszen elkölthetetlen összegek
farkastól idegen étvágy
a jog kapuját törő ösvények
melyen megkerül a kéjvágy

érzelem tudás erény parlagon
hiszen a pénz fukar mint harpagon

bárányherceg akinek keresztje
harminc ezüstöt ér
steril tudat s a vér
ne engedj a tett s malaszt elveszne

Tetszhalottak ébredése

gazdátlan évek libasorban
kivárták sorsukat
gazdátlan rendek a kaszáló testén
élettelenül élnek érnek

a vágyak csordája csendesen
kérődzik már a jászol
hűvös éjek altatója
a megváltás kisdede születik

kiérdemeltem megszenvedetten
két kar kulcsolódik imára nyakamon
egymásnak könyörgünk röpimákat

kék ablakok a homlok felhőjében
mohó hajnaloktól nem kímélve
a csillagok esetlegessége menekül